

Η ΑΡΡΩΣΚΙΑΡΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Βαθθού 75 χρονών

Χρυσάθη 65 »

Πελοπίδας 65 »

Αντιγόνη 50 »

Η ΑΡΡΩΣΚΙΑΡΑ

ΣΚΗΝΗ 1

(Κότες. Χτύπημα πόρτας).

- ΒΑΘΘΟΥ Είσαι μέσα κουμέρα;
ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έλα μέσα κουμέρα. Κόπκιασε.
ΒΑΘΘΟΥ Είνταν που κάμνεις;
ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ό,τι κάμνω πάντα. Μαιρεύκω. Ξέρεις το κουμπάρον σου. Άμαν έρτει τζι εν έβρει φαϊν έτοιμον, εν άξιος να χαλάσει το σπίτιν.
- ΒΑΘΘΟΥ Δουλεύκει κουμέρα μου ο κουμπάρος. Κατασκοτώνεται. Το πλάσμαν άμα εν καλά τζιαι δουλεύκει, θέλει να τρέφεται τζιόλας. Εν τζι εν σαν εμάς, που ζιούμεν με τον αέραν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εμείς κουμέρα μου, ούλλη μέρα είνταν που κάμνουμεν!
ΒΑΘΘΟΥ Που την μιαν τσαέρα στην άλλην.
ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εσου έμαείρεψες κουμέρα μου;
ΒΑΘΘΟΥ Εμαείρεψα κουμέρα μου.
ΧΡΥΣΑΘΘΗ Είνταν που μαείρεψες;
ΒΑΘΘΟΥ Είνταν που μαείρεψα! Έκοψα λλία λάχανα τζι ετύλιξα λλία κουπεπούδκια. Είνταν που θέλω εγιώ να φάω, μια ψυσιή ούλλη τζι ούλλη που είμαι;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Πάλε καλά κουμέρα μου πο 'σιεις όρεξιν τζιαι κάθεσαι τζιαι τυλίεις κουπέπκια για λλόου σου.
- ΒΑΘΘΟΥ Μα είντα να φάει κανένας. Πόσες φορές τζείνα τα αυκά τζιαι τα λουκάνικα τζιαι τα χαλλούμια! Βλάφτουν μας τζιόλας.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν φελούμεν καθόλου πκιον. Ό,τι φάμεν βλάφτει μας.
ΒΑΘΘΟΥ Εμπήκαμεν τζιαι στα χρόνια κουμέρα μου.
ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έσιει στην ηλικιάν μας που κουφήν να φάσιν χωνεύκουν την, όι να μου λαλείς.
- ΒΑΘΘΟΥ Μα εν τζείνοι που εν βάλλουν μαράζιν. Εμάς εν κανούν τα δικά μας..., εφάαν μας τζιαι τα μαράζια του κόσμου.

- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ας είχα την καρδιάν τους τζι ας εχρώστουν. Μα κάτσε κουμέρα μου. Εν να τα πούμεν ούλλα στέκοντα;
- ΒΑΘΘΟΥ Κάτσε-κάτσε..., πόσες ώρες να καθούμαστιν. Εβαρεθήκαμεν το καθήσιν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Δικαιούμαστιν το κουμέρα μου. Εδουλέψαμεν άμαν έπρεπεν με το παραπάνω. Εσάσαμεν τα παιδικιά μας, επαντρέψαμεν τα, είντα άλλον έχουμεν να κάμουμεν.
- ΒΑΘΘΟΥ Δόξα σοι ο Θεός. Καλά να 'μαστέν να τρώμεν τζείνα πο 'χουμεν τζιαι τζείνα που πκιάννουμεν. Αμμά εν φελούμεν. Εν γερατίζουμεν πκιον.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Κράτα καλά κουμέρα μου. Μεν τα βάλλεις κάτω.
- ΒΑΘΘΟΥ Προσπαθώ, αμμά ο χρόνος εν τζιαι χωραττεύκει. Δεν χαρίζεται κανενού. Εγώ περνώ σε τζιαι δέκα χρόνια κουμέρα μου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έσιει μαλλύττερες που λλόου μας τζι εν όπως τες φοράδες.
- ΒΑΘΘΟΥ Εμείς δυστυχώς εν φελούμεν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εγεννηθήκαμεν πρώμα κουμέρα μου
- ΒΑΘΘΟΥ Εκάμαμεν παιδικιά τζι αγγόνια.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έσιεις τζιαι δισέγγονα κουμέρα.
- ΒΑΘΘΟΥ Δόξα σοι ο Θεός.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Μακάρι να πάμεν τζι εμείς στην ηλικιάν σου τζιαι να 'μαστέν στα καλά μας σαν εσέναν.
- ΒΑΘΘΟΥ Ο Θεός να μεν σου το δείξει κουμέρα. Θαρκέσαι, επειδή εν παραπονιούμαι, πως είμαι τζιαι καλά; Εγώ ξέρω είντα τραβώ ούλλη νύχτα ώσπου να ξημερώσει. Εν καμμώ μμάτιν ούλλη νύχτα κουμέρα μου. Πόσην ώραν να γυρίζει το πλάσμαν μεσ' στα ρούχα, μιαν που το έναν πλευρόν τζιαι μιαν που το άλλον. Ξυπνώ το πρωίν τζι είμαι σαν το ψουμίν το ψημένον. Αντί να ξιποσταθώ ποστήνουμαι ούλλη νύχτα.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Να σηκώνεσαι.
- ΒΑΘΘΟΥ Μα είντα να κάμνω; Να γυρίζω σαν την άδικην κατάρα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Θώρε ας εν τζιαι λλίην τηλεόραση.

- ΒΑΘΘΟΥ Έβαλα την καρτζίμ μου πασ' στο παναθύριν τζιαι θωρώ σαν είμαι μεσ' στα ρούχα. Αμμά ο Θεός να τους χαλάσει. Δυσκολοβρίσκεις κάτι που να αξίζει.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Κάτι βρίσκεις. Να μεν παραπονιούμαστιν.
- ΒΑΘΘΟΥ Τζείνα π' αξίζουν τελειώνουν γλήορα. Τζιαι το κακόν τους, που τα βάλλουν ούλλοι την ίδιαν ώραν. Γυρίζω που το έναν κανάλλιν στο άλλον. Πότε πάνω στην Εσμεράλδαν, πότε στην Ροζαλίταν, πότε στην Μαριμάω, πότε στην Μαρία Μερσέντες... Μα θαρκέσαι αθθυμούμαι τα τζι ούλλα!
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Κάθου καλλίττερα, παρά τζιαι παρακαλουθείς που μεσ' στο κρεβάτιν. Τα ρούχα εν θάνατος.
- ΒΑΘΘΟΥ Πρέπει να 'σιεις κόκκαλον γερόν για να κάθεσαι πασ' στην τσαέραν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Βάλλε ας εν τζιαι μιαν αναπαντικήν κουμέρα μου καρτζίμ της τηλεόρασης.
- ΒΑΘΘΟΥ Ούλλα εδοτζίμασα τα, αμμά τίποτε. Ααααχ κουμέρα μου ο Θεός να μεν σου το δείξει. Το πλάσμαν άμα χάσει τον σύντροφον του δεν ιβρίσκει παρηορκάν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Πόσα χρόνια έσει που εμακαρίστην ο κουμπάρος;
- ΒΑΘΘΟΥ Ερέξαν τα δέκα.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Κρίμας τον. Έτσι άδρωπος τζι έφυεν νέος.
- ΒΑΘΘΟΥ Αλόπως όσον τζι επρόλαβεν τζι έπκιαεν κανένα χρόνον σύνταξιν...ίσια εμακαρίστην. Έβαλλεν τριάντα χρόνια ππούλια δοξάζω τον Θεόν μου τζι εν επρόλαβε να τα χαρεί. Επέθανεν τζι εχάρισεν τα της κυβέρνησης.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Δόξα σοι ο Θεός να λαλείς. Καρπούσαι τα εσού.
- ΒΑΘΘΟΥ Δόξα σοι ο Θεός. Μακάρι ναν' καλά τζει που βρίσκεται. Ο Θεός αναπάψει τον. Επάσκισην τζεινος, εστερείτουν τζεινος τζι έβαλλεν τόσα χρόνια τζεινα τα ευλοημένα τα ππούλια, για να ζω άνετα εγιώ.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Είνταν που πίννεις να σε τζειεράσω;
- ΒΑΘΘΟΥ Εν θέλω τίποτε. Φκαριστώ.

- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ποττέ κουμέρα. Γίνεται να 'ρτεις έσσω μου τζιαι να μεν καταδεχτείς τίποτε;
- ΒΑΘΘΟΥ Δόξα σοι ο Θεός δεν έσει τίποτε που να μεν το 'χω έσσω μου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Είπα πως εν έσειεις κουμέρα;
- ΒΑΘΘΟΥ Έχω το μάννα εξ ουρανού που λαλούσιν. Αμμά όρεξιν πουν' την.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Άλλον το δικό σου τζι άλλον το δικό μου. Εγιά άμα έρχομαι έσσω σου θα μου παρουσιάσεις τζιαι το αθάνατον.
- ΒΑΘΘΟΥ Εν τζιαι κάμνω την ακατάδεχτην κουμέρα. Αμμά έτο, ότι τζι αν έπαθα το στόμα μου εν πικρόν δάφνη. Δεν μου κάμνει όρεξη να φάω τίποτε.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Να σου φέρω κανένα γλυκόν κουμέρα.
- ΒΑΘΘΟΥ Κάτσε τζιαμαί που κάθεσαι. Να σε βάλλω τωρά σε πελάες να αννοίεις φιζόποτσες.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν πελάς κουμέρα να σου βάλω ένα γλυκόν;
- ΒΑΘΘΟΥ Κάτσε ήσυχη λαλώ σου τζι εν θέλω.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Θέλεις τζιτρομηλούϊν οξά καρυδάκιν;
- ΒΑΘΘΟΥ Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον τούτη η γεναίκα!
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έχω τζιαι βαζανούϊν, αμμά ξέρω πως εν σου πολλαρέσκει.
- ΒΑΘΘΟΥ Άτε, βαρ' μου έναν τζιτρομηλούϊν, αφού επιμένεις. Εν τζιαι του donkiού μας. Το καρυδάκιν εν καλόν, αμμά πού μπαίνει το δόντι μας πάνω.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Να σου φέρω μασιαίριν κουμέρα, να το κόψεις μιτσιά μιτσιά.
- ΒΑΘΘΟΥ Ασααχ... άμα γεράσει το πλάσμαν... τα δόνκια του μόνον για τη σουύπαν κάμνουν τζιαι κανέναν μαχαλλεπίν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έλα κουμέρα. Έφερα σου τζιτρομηλούϊν πον του donkiού σου.
- ΒΑΘΘΟΥ Να 'σαι καλά.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έλα τζιαι νερόν.
- ΒΑΘΘΟΥ Να πάω να τα αλλάξω καλέ. Να βάλω τζυνούρα.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Άμα περνάς κουμέρα μου γιάλι άλι, είντα να πάεις να ξοδκιαστές;

- ΒΑΘΘΟΥ Μα περνά; Εν θωρείς πον ημπορώ να μασήσω! Εν να πάω. Έσειε τζιαιρόν που το λαλώ. Θα πα να τραβήσω ριάλλια που τη συνεργατικήν τζιαι θα πάω να τ' αλλάξω. Έζιεν ο μακαρίτης τζι επήρε με τζι έπκιαε μου μέτρα τζι έκαμεν μου τα τούτα που φορώ. Έτα θωρείς τα; Λαμποκοπούν. Όι, όι είμαι πολλά ευκαριστημένη. Το πρόβλημα ενεν των δονκιών. Το πρόβλημα εν έχουν το τα ούλη μου. Εκαταλυθήκαν τζι εν ιστέκει πάνω η σιαγόνα. Σούζεται σαν την αναρήν μεσ' στο ταλάριν. Έτην θωρείς την; Θώρε θώρεεεε...είντα λοής πάει.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Μπορεί να σάζεται κουμέρα. Να στενεύκει. Να σφίγγει. Είναι να πάεις να κάμεις άλλην.
- ΒΑΘΘΟΥ Μα πκοιος να μου τη σάσει;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Τζείνος που την εφάρμοσεν.
- ΒΑΘΘΟΥ Πιιι...τωρά έσειε που μακαρίστην! Ο Θεός αναπάψει τον. Τζιαι σκέφτομαι τζι εγιώ σε πκοιον να πάω. Πού να αποταθώ.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Τωρά έσειε γιατρούς πολλούς.
- ΒΑΘΘΟΥ Πολλούς τζι ανώφελους. Σαν τους γιατρούς του τζιαιρού μας εν ιξαναβρίσκεις. Τωρά ο νους τους εν πάνω στην ψευκιάν τζιαι στην κλεψιάν. Αν εν δυνατόν να πκιάουν τα ριάλλια που την πούγκα σου χωρίς να ντζίσουν πάνω σου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ένεν ούλλοι έτσι κουμέρα μου, οι ευλοημένοι του Θεού. Να μεν τους αδικούμεν.
- ΒΑΘΘΟΥ Ούλλοι ώς τον έναν. Πκιάε που τους οδοντογιατρούς τζιαι πήαινε σε τζείνους για τ' αμμάδκια, για τ' αφκιά, για τα στομάσια, για τα πόδκια... Επκιέρωσα εγιώ στους γιατρούς! Τα μαλλοτζιέφαλα μου. Τζι αν εβρίσκαν την θεραπείαν μου στ' ανάθθεμαν. Να μου λαλούσαν τουλάχιστον είναι έχω! Να ξέρω! Αμμά ούτε τζιαι τούτον εν μου το λαλούσιν. Θωρείς το τούτον το κουβάριν πο 'χω δαμαί στο πλευρόν! Έσειε τριάντα χρόνια που το έχω τζιαι κανέναν εν μου λαλεί είναι πο 'νει.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν θαν' τίποτε κακόν κουμέρα μου. Αν ήταν κακόν, τόσα χρόνια έθεν να σε πειράξει.

- ΒΑΘΘΟΥ   Γιατί εν με πειράζει θαρκέσαι;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Θέλω να πω...έθην να εξελιχτεί σε σειροότερον κακόν, ο Θεός να μεν το δείξει.
- ΒΑΘΘΟΥ   Θώρε το...θώρε τοοοο. Θωρείς το; Όπως την παττίχαν ένει. Ενεν για τούτον που με να κάτσω μπόρω, με να παρπατήσω! Όπου πάω σαν να κουβαλώ μιτά μου μιαν παττίχαν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Δεν έσαι πλάσμαν που να μεν υποφέρει. Ο καθένας τζιαι κάτι έσαι. Εμείς δόξα σοι ο Θεός. Τουλάχιστον μπορούμεν τζιαι σαζούμαστιν μόνοι μας. Δεν έχουμε ανάγκην κανέναν. Είμαστιν έσσω μας, μεσ' στες αυλάες μας, τι άλλον θέλουμεν. Τζείνοι που εν μεσ' στα γεροκομεία είνταν που να πουν.
- ΒΑΘΘΟΥ   Παναγία μου, Παναγία μου... (Ρεύεται).
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Τι έπαθες κουμέρα μου;
- ΒΑΘΘΟΥ   Έτο...θωρείς...έφαα τζειν το τζιτρομηλούϊν τζι έκατσεν πασ' στο στομάσιην μου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Μα επείραξεν σε ως τζιαι το τζιτρομηλούϊν κουμέρα;
- ΒΑΘΘΟΥ   Μα θαρκέσαι κουμέρα μου μπορώ να φάω τζιαι τίποτε; Εν με τον αέραν που ζω. Θωρείς το; (Ξαναρεύεται). Έτσι εν να το ρέουμαι κοστέσσερις ώρες.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Να σου βάλω καμιάν αφρόζαν κουμέρα, πέρχι το χωνέψεις.
- ΒΑΘΘΟΥ   Τίποτε...τίποτε. Ούτε μάννα εν πάει κάτω.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Πκιε την σαν το φάρμακον την ευλοημένην.
- ΒΑΘΘΟΥ   Τζιαι το στόμα μου εν πίκρη του θανάτου. Ούτε να φάω θέλω, ούτε να πκιω. (Γίνεται φέιτ άουτ).

ΣΚΗΝΗ 2

- ΒΑΘΘΟΥ (Μπαίνει φέιτ ιν). Θωρείς την τούτην την μαυρισούραν
δαμαί πάνω στο μερί μου; Θωρείς την; Έππεσα χαμαί τζι
εκατασκοτώθηκα. Θωρείς με που παρπατώ, που κινούμαι,
αμμά αρώτησες καμιάν φοράν είντα λοής πηαίννω, είντα
λοής έρχομαι που δα κοντά σου κουμέρα μου; Εν τοίχον
τοίχον πο 'ρχομαι. Να μεν ήταν ο τοίχος έθεν να μείνω
μεσόστρατα. Με το ένα σιέριν κρατώ τον τοίχον τζιαι με τ'
άλλον το παστούνιν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εεεε Χρυσάνθη (Ακούονται κότες).
- ΒΑΘΘΟΥ Ααα άκου τζιαι τον κουμπάρον τον Πελοπίδα.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εεεε, Χρυσάνθη.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ναιαιαιαι...είνταν που θέλεις;
- ΒΑΘΘΟΥ Για να φωνάζει κάτι θέλει κουμέρα μου.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Έλα έξω τζι έφερα λίλην τροφήν των ορνίθων.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Αν έφερες τροφήν των ορνίθων, εν ιξέρεις πού να την
καταντζιάσεις;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Έλα τζι εν ιξέρω γιω που τες δουλειές σου. Είνταν που
κάμνεις τζει μέσα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Κουβενκιάζουμεν με την κουμέρα.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Ααα εν τζι η κουμέρα δαμαί; Γεια σου κουμέρα.
- ΒΑΘΘΟΥ Καλώς τον κουμπάρο. Εμυριστήκαν οι ορνιθες κουμπάρε
πως φέρνεις την ταήν τους τζια άκου τες...εσηκώσαν τους
τόπους.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Πώς πάεις κουμέρα είσαι καλά;
- ΒΑΘΘΟΥ Γυρεύουμεν καλά που δα τζιαι δα κουμπάρε;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Δόξα σοι ο Θεός να λαλούμεν.
- ΒΑΘΘΟΥ Που δα τζιαι δα κουμπάρε μου ούλλον πίσω πίσω εν να
πηαίννουμεν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εγεννηθήκαμεν πρώμα. Είνταν να κάμουμεν;
- ΒΑΘΘΟΥ Άτε, να πηαίννω σιγά-σιγά να δείτε τζι εσείς τες δουλειές
σας.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Κάτσε να φάμεν κουμέρα.

- ΒΑΘΘΟΥ Τζιαι το φαΐν μου είνταν να το κάμω κουμπάρε; Ούτε όρνιθες έχω εγιώ ούτε κουνέλια να τους το ταΐσω.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Τρώεις το πόψε, αύριον κουμέρα.
- ΒΑΘΘΟΥ Όι μάνα μου, να φάω φαΐν της περασμένης!
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Έλα ρε Χρυσάνθη πκιασ' τον σάκκον που τ' αφκιά να τον πκιάω τζι εγιώ που κάτω.
- ΒΑΘΘΟΥ Θέλετε βοήθειαν κουμπάρε;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Φκαριστούμεν κουμέρα. Γάλι άλι εν να τα καταφέρουμε.
- ΒΑΘΘΟΥ Αφήννουμεν υγειαν καλό.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Να πάεις στο καλον. Πού να βάλουμεν τον σάκκον ρε Χρυσάνθη;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Αν ήσουν ξένος έθεν να 'σιεις τζι έλεος. Εν ιξέρεις πού βάλλουμεν την τροφήν των ορνίθων;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εεεε καλάν, είντα μου αρρώννεις.
(Δυναμώνουν οι κότες).
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Σιγά σιγά τζι εν να πατήσεις καμιάν τζιαι να την ισκοτώσεις.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Θώρε πού πατάς εσου τζιαι που μέναν μεν ισκέφτεσαι.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Παναγία μου, Παναγία μου, έκαμεν την τζιεφαλήν μου καζάνιν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Πκοιος καλέ;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Πκοιος άλλος;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Η κουμέρα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν ιξέρω πκιον είνταν πον να κάμω μιτά της;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Υπομονήν ρε γεναίκα. Είντα να κάμουμεν. Εν τζιαι τούτη μόνη της.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Τα παιδικιά της κάθε μέρα έρχονται τζιαι θωρούν την.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Αν έρχονται τζιαι κάμουν της ιτά τζαι φεύκουν!...
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Μακάρι ούλλα τα παιδικιά να θωρούν τους γονιούς τους σαν την θωρούν τούτην τα δικά της.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Η μέρα έσιει κοστέσερις ώρες. Εν εύκολον να περάσουν, άμα εν κάμνεις τίποτε;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Μα είνταν πον να της κάμω. Εν την αντέχω πκιον.

- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Τόσον τζιαιρόν άντεχες την.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ναι...αμμά ώσπου πάει γίνεται σιειρόπτερη.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εν εκατάλαβα. Κάθεται τζιαι κατηγορεί τον κόσμον;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Που την ώραν πον να 'ρτει ώς την ώραν πον να φύει δεν λαλεί τίποτε άλλον, εχτός που τζείνες τες ανάφεντες τες αρρώσκιες. Αρκεύκει που τ' αμμάδκια της, πηαίννει στα δόνκια της, τα στομάσια της, τα πλευρά της...
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εγέραςε ρε γεναίκα. Περνά μας τζιαι καμιά δεκαορκά χρόνια.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Έσειε το το πλάσμαν. Μεν ακούεις. Αμμά εγώ είντα της ιφταίω. Ο κόσμος που την ακούει είντα της ιφταίει. Ο καθένας έσειε τα δικά του. Εν ημπορεί να φορτώνεται τζιαι τα δικά του άλλου. Εν αντέχει.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Αν δεν βοηθήσεις τον άλλον στην ανάγκην του, πού εν να τον βοηθήσεις.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Μα εν τζι εν μια μέρα, εν τζι εν δκυο. Εν το καθημερινόν τούτον.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εεε είντα να κάμεις. Εν να πκιάεις βέρκαν να την ιβκάλεις έξω;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν ιχρειάζεται να πκιάω βέρκαν. Εν να της το πω καθαρά. "Κουμέρα μου, ή να αλλάξεις τουν' το βκιολίν με τες αρρώσκιες σου ή να μεινίσκεις ποτζεί έσσω σου".
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εν να παρεξηγηθείς.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Να παρεξηγηθώ.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Μεν της πολλοδιάς σημασίαν πέρκι ξικόψει.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εδοτζίμασα αμμά εν πετυχαίννει. Τούτη εν καταλάβει τίποτε. Άμα καταλάβει πως εν την ακούεις, σιηττά με το δακτύλιν της, για να της δώκεις προσοχήν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Είντα να σου πω. Βκαίννε έξω στην αυλήν, δήθεν για δουλειές τζι άφηννε την μόνην της.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Πόσες φορές να το κάμω. Θέλω να μαιρέψω τζιόλας, να πλύννω, να καταντζιάσω. Εν τζιαι μπορώ ούλλην την ώραν να μπαινοβκαίννω για να την ποφεύκω.

- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Λαλείς να πάθεις τζι εσού τα ίδια ρε γεναίκα, αν σιηρέψεις
καμιάν φοράν;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ο Θεός να με μ' αφήκει. Καλλίττερα να με πάρει, παρά να
γενώ βάρος των άλλων.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Άτε παρασιόνωσε να φάμεν τζιαι πομονήν. Όπως την
άντεξες ώς τωρά να την αντέξεις τζιαι ποδά τζιαι δα.
Είντα να κάμεις; Εν να κακοφανίσεις την κουμέρα σου;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Αποκλείεται. Εν την αντέχω πκιον. Θα δέρω τον νουν μου
να σκεφτώ τρόπον, να δω είντα να κάμω. Θέλεις δηλαδή να
με αρρωστήσει εμέναν που τα καλά;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Θέλεις να πεις, παριστάννει την άρρωστην;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν το βκάλλεις που τον νουν μου.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Γιατί; Είντα λον έσαι;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Για να της διούν σημασίαν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Αποκλείεται.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Άκου που σου λαλώ.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Τούτον να κάμεις τζι εσού.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Είντα να κάμω!
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Να παίξεις την άρρωστην.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν θέλω εγιώ να μου διούν σημασίαν. Εγιώ θέλω να με
αφήνουν ήσυχην.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Άμα την ακούεις να 'ρκεται ππέφτε μεσ' στο κρεβάτιν που
κουριάς τζιαι κάμνε πως σε κρατεί το ριόν. Μιαν, αλλή
μιαν, εν να βαρκεται τζι εν θα 'ρκεται, άμα τα λαλεί του
τοίχου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Τζι οι δουλειές μου πον να κόψουν πίσω;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Προκειμένου να γλιτώσεις που την κουμέραν, ας κόψουν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Όι να 'ρκεσαι να μου παραπονιέσαι πως εν ιβρίσκεις φαΐν
να φάεις.

ΣΚΗΝΗ 3

(Μουσική).

- ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Εεε μανάαα, εεε μανάαα.
 ΒΑΘΘΟΥ   Ναι κόρη. Έλα μέσα
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Είντα κάμνεις; Είσαι καλά;
 ΒΑΘΘΟΥ   Πότε ήμουν καλά τζι εν να 'μαι τζιαι σήμερα. Η τζιεφαλή μου κουττουκά, σαν να κουπανίζεις πάνω το χτιν.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Εφές που σε είδα ήσουν καλά.
 ΒΑΘΘΟΥ   Εγώ ξέρω αν ήμουν καλά.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Εν σ' ερώτησα μανά τζι είπες μου πως ήσουν καλά;
 ΒΑΘΘΟΥ   Είνταν πο 'θελες να σου πω. Πόσες φορές να σας τα λαλώ τζιαι να μεν με βάλλετε υπόψιν;
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Έμαθες να παραπονιέσαι. Τούτον εν το πρόβλημα σου.
 ΒΑΘΘΟΥ   Μακάρι να μεν είχα τίποτε κόρη μου τζι ας επαραπονιούμουν άδικα.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Τον μακαρίτην τον τζύρην μου εν τον άκουσα ποττέ μου να πει άου. Υπόφερνεν τζιαι δεν τον ακούσαμεν ποττέ μας να παραπονηθεί. Εσέναν, που τον τζαιρόν που πλάστηκα, αθθυμούμαι σε να πονάς τζιαι να τζιεγκέσαι. Εν να μας θάφεις τζιαι να τζιεγκέσαι.
 ΒΑΘΘΟΥ   Μη κακόν μου κόρη μου να σας θάψω. Έτσι κατάραν μου βάλλεις;
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Πού ήσουν το πρωίν τζι έρεξα δκυο φορές τζι εν σε ήβρα;
 ΒΑΘΘΟΥ   Πότε περνάς δκυο φορές, πότε εν περνάς καθόλου.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Απάντα μου σε τζείνον που σ' ερωτώ τζιαι μεν αλλάσσεις κουβένταν.
 ΒΑΘΘΟΥ   Επήα νάκκον ποτζεί στην κουμέραν τη Χρυσάθθην.
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Είντα νάκκον! Που το πρωίν ώς το μεσημέρι λαλείς το νάκκον;
 ΒΑΘΘΟΥ   Πόσην ώραν να κάθομαι μόνη μου μεσ' τούτην την αυλήν τζιαι να μεν θωρώ ψυσιήν του Θεού;
 ΑΝΤΙΓΟΝΗ   Ένας πον να σε ακούσει, εν να νομίζει πως σε πετάξαμεν δαμέσα τζι αφήκαμεν σε. Εν τζιαι ξέρει πως εν μόνη σου που αποφασίζεις.

ΣΚΗΝΗ 4

(Μουσική. Κότες).

- ΒΑΘΘΟΥ Κουμέρα Χρυσάνθηρηρη, εεε κουμέρα Χρυσάνθηρηρη.
Κουμέρα Χρυσάνθηρηρη. Κύριε ελέησον... πού επήεν
σήμερα τζι εν απαντά η κουμέρα. (Χτύπημα πόρτας). Κου-
μέρααα Χρυσάνθηρη.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ (Δήθεν εξασθενημένα). Πκοια είσαι; Κούντα την πόρταν
τζι έμπα έσσω.
- ΒΑΘΘΟΥ Εγώ είμαι κουμέρα.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Καλώς την κουμέραν.
- ΒΑΘΘΟΥ Μα είσαι μεσ' στα ρούχα κουμέρα; Είνταν πο 'παθες;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ούλλα ενοχλούν με. Ούλλα ενοχλούν με.
- ΒΑΘΘΟΥ Ενοχλεί σε το φως κουμέρα τζιαι σιεπάστης που κουριάς;
Λαλείς ναν τίποτε των αμμαδκιών σου;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν ιξέρω.
- ΒΑΘΘΟΥ Μέμπα τζι έφαες τίποτε τζι έβλαψεν σε;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν ιξέρω.
- ΒΑΘΘΟΥ Κύριε ελέησον, είντα 'παθες που τα χτες ώς σήμερα; Εχτές
ήσουν καλούλλικα. Πότε το 'παθες; Ξέρει το ο κουμπάρος
ο Πελοπίδας;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Όι.
- ΒΑΘΘΟΥ Που πα να πει πως το 'παθες άμαν έφυνεν πόσσω.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ααααα ααααααα.
- ΒΑΘΘΟΥ Έρτεν σου έτσι άξιππα κουμέρα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ααα αααα....
- ΒΑΘΘΟΥ Είντα πονείς. Την τζιεφαλή σου, το στομάσιην σου, τα
νεύρα σου;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Πέλα- σέλα,...πέλα-σέλα...
- ΒΑΘΘΟΥ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον είντα παθαίννει το πλάσμαν
που τη μιαν ώρα στην άλλη! Μεν μαραζώννεις κουμέρα
τζιαι τούτα τα πράματα εν περαστικά. Όπως άξιππα μας
έρχονται, άξιππα μας αφήνουν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εσου το λαλείς, πον θωρείς μέραν καλήν;

- ΒΑΘΘΟΥ Τα δικά μου εν τζι εν τωρασινά, σημερινά τζι αυριανά. Εν αμαρτίες παλιές. Κόποι τζιαι ποστασούρες τζιαι βάσανα. Τζιαι βκαίνουν πο 'ξω τωρά τζιαι λόγω ηλικίας.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Αρκέφαν τζιαι τα δικά μου.
- ΒΑΘΘΟΥ Είσαι νέα ακόμα εσού. Μεν τα βάλλεις κάτω.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Αν ήταν εις το κκέφιν μας!
- ΒΑΘΘΟΥ Σήκου πάνω να κουβεντιάσουμεν, τζι άμα το ξιχάσεις εν να σου περάσει.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Μακάρι να μπορούσα.
- ΒΑΘΘΟΥ Τζι εν να μείνεις ούλλη μέρα κουλλουρκασμένη μεσ' στο κρεβάτι; Θαρκέσαι εγιώ είμαι καλλίτετρα που λλόου σου; Ένας Θεός ιξέρει είντα λοής είμαι. Αμμά κάμνω τον σταυρόν μου, τζιαι με την δύναμιν του Θεού σηκώννουμαι. Μεσ' στο κρεβάτιν εν να μαραντζιάσεις τέλεια.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Παρά βάρος του νου τζιαι τ' άλλου!
- ΒΑΘΘΟΥ Πκοιου βάρος κουμέρα μου. Αντρέπεσαι που λλόου μου; Είντα, εγιώ είμαι αμάθητη της αρρώσικιας; Σήκου να σου κάμω κανένα τσάϊ να πκιεις τζι εν να σου περάσει.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ούτε να το μυριστώ, ούτε να το μυριστώ...
- ΒΑΘΘΟΥ Αν έξερα είνταν που πόνες, έθεν να πεταχτώ ποτζεί έσσω μου να σου φέρω που τα χαλπούδκια μου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ούλλα πονούν με, ούλλα πονούν με.
- ΒΑΘΘΟΥ Εν τζιαι γίνεται να σου δώκω ποούλλα μονομιάς. Να πάθεις τζιαι τίποτε τζιαι να 'χω το κρίμα σου. Πκιε ας εν τζιαι καμιάν ασπιρίνην, κανένα ππανατό.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Όι, όι.
- ΒΑΘΘΟΥ Να σου κάμω καμιάν αφρόζαν;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Όι, όι.
- ΒΑΘΘΟΥ Άμα την πκιεις τζιαι ρεχτείς, μπορεί να αννοίξουν τ' αμμάδκια σου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Να χαρείς μεν μου λαλείς για τίποτε τζι ανουλιούμαι.
- ΒΑΘΘΟΥ Πονείς τζιαι που πίσω πον η ράσιη κουμέρα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Πέλα σέλα

- ΒΑΘΘΟΥ Ξέρεις είνταν που άκουσα κουμέρα; Τζείνη η Ρωσίδα που κάθεται στον πάνω μαχαλλάν ξέρει τζιαι κάμνει σου έναν τρίψιμον, που γίνεσαι περτίτζιν. Επήεν τες προάλλες τζι έτριψεν την ανιπιάν μου την Αναστασούν. Αθθυμάσαι την που ήταν όπως το κατσούνιν! Να την δεις τωρά εν όπως την λαμπάδαν. Τζιαι ξέρεις πόσα της διά; Μιαν λίραν ακούεις τζι εσού; Είντα αξίαν έσειε μια λίρα την σήμερα ημέρα, προκειμένου να δεις την υγεία σου! Οι σόλες πον να καταλύσει η γεναίκα να 'ρτει που τον πάνω μαχαλλάν να σε τρίψει αξίζουον περίτου που την λίραν. Εν ο Θεός μάνα μου που τους έπεψε δαμέσα τούτους ούλλους τους νησι-κούς. Λαλείς να πκιάω την ανιπιάν μου την Αναστασούν εις το τηλέφωνον, να της πει να 'ρτει να σε δει τζι εσέναν;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Όι, όι, όι.
- ΒΑΘΘΟΥ Το έναν εν το θέλεις, το άλλον εν το θέλεις. Είντα να σου κάμω. Εν τζιαι μπορώ να κάθομαι να σε θωρώ τζιαι να μαραζώννω τζι εγιώ. Κανούν με τα δικά μου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Να πας στο καλόν κουμέρα μου, να πας στο καλόν.

ΣΚΗΝΗ 5

(Ακούεται το τραγούδι «Είπα σου χτενίστου λλίον» με την Κυριακού Πελαγία. Η Χρυσάνθη το συνοδεύει χαμηλόφωνα).

- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ (Τριξίμο πόρτας). Είντα κάμνεις ρε Χρυσάθη τζι εβαώθη-
κες έσσω; Λάμνουν τ' ανεμοχάλαζα; Πο 'ξω ο ήλιος ψήν-
νει πέτρες.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν θέλω να ακούεται πως βάλλω τραουόκια.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Γιατί! Έχουμεν πένθος; Δυνάμωσ' το λλίον τζι αρέσκει
μου η Κυριακού.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν καλό σαν ένει.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Να το δυναμώσω εγιώ.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Παραίτα, εν ν' ακούσει η γειτόνισσα.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Πκοια γειτόνισσα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Η κουμέρα. Έκαμα σαν μου είπες.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Δηλαδή;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εκατέβηκεν μου πάλε σήμερα πρωίν-πρωίν. Όσον τζι
άκουσα την παρπατησιάν της έξω στην αυλήν, έππεσα μεσ'
στο κρεβάτιν τζι εσειπάστηκα που κουριάς, σαν να με κρα-
τούσαν τα ριά του χάρου.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Είντα είπεν, είντα έκαμεν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Άρκειφεν να μου παραντζιέλλει είντα να κάμω, να μου
λαλεί καμπόσα γιατροσόφκια. Ακόμα τζιαι για μιαν Ρωσ-
σίδαν είπε μου.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Πκοια Ρωσσίδα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ξέρω τζι εγιώ! Εν μια τζιαι δκυο που μεινίσκουν στο χωρ-
κόν μας;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Τζι είντα σου είπε για την Ρωσσίδαν;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Να 'ρκεται να με τριβκει τζιαι να της διώ μια λίρα.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Εν τζι εν άσσημη ιδέα ρε γεναίκα. Είντα αξίαν έσει μια
λίρα την σήμεραν ημέραν. Τζιαι καλά να 'σαι, χαλάλιν.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Εν αλλάσσεις κουβένταν! Θέλεις να μου αννοίξεις ιστο-
ρίες, για να την έχω κάθε μέρα δαμέσα; Να κλαίει τζείνη
που τη μιαν τζι εγιώ που την άλλην;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Έκατσεν καμπόσην ώραν;

- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Ευτυχώς όι. Άμα είδεν πως εν της έβαλλα φτιν, εσηκώθην
τζί έφυνεν. Εσηκώθηρα τζί εγιώ με την ησυχίαν μου τζί
έκαμα τες δουλειές μου μιαν ομορκιάν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ   Τζί εν εξανάρτεν να σε επισκεφτεί, να δει τέλος πάντων αν
είσαι καλλίττερα;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Ούτ' εφάνημεν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ   Αν δεν ήρτεν σήμερα, εν να 'ρτει αύριον. Πού εν να πάει.
Σάστου τζιαι καρότερα την.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ   Το μάθημα μου έμαθα το.

ΣΚΗΝΗ 6

(Μουσική).

- ΒΑΘΘΟΥ Αααα μάνα μου... Παναγία μου τα κόκκαλα μου. Τα κόκκαλα μου Παναγία μου...
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ (Μπαίνοντας). Πάλε τζιεγκέσαι;
- ΒΑΘΘΟΥ Το κόκκαλα μου Παναγία μου...
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ακούονται πόξω στο στενόν τα αγκομασιητά σου.
- ΒΑΘΘΟΥ Βαώστε με έσσω τζιαι κλειώστε με.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ο κόσμος που σε ακούει καταγνώννει μας.
- ΒΑΘΘΟΥ Βαώστε μου τζιαι το στόμα μου να μεν ιβκάλλω πολοήν.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Είντα πάθες σήμερα πάλε;
- ΒΑΘΘΟΥ Τίποτε.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Άκου να σου πω, θέλεις πε μου, θέλεις μεν μου πεις.
- ΒΑΘΘΟΥ Τα κόκκαλα μουουου....
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Είπες πως έθην να μηνύσεις τζείνης της ξενιτζιής να 'ρτει να σε τρώψει.
- ΒΑΘΘΟΥ Ο Θεός να μεν την αφήκει.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Γιατί; Είντα λοής τζι ανάδοξεν σου;
- ΒΑΘΘΟΥ Θέλει εννιά λίρες τη βίζιταν.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Για ελάλες μιαν.
- ΒΑΘΘΟΥ Είπαν μου φαίνεται εννιά τζι εγιώ άκουσα μιαν. Αφού εν τζι ακούω πκιον. Ως τζιαι τ' αφκιά μου εστουππώσαν.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Λαλώ τζι εγιώ μιαν λίραν, εν δυνατόν!
- ΒΑΘΘΟΥ Έτο, τωρά που συντυχάννεις όσον τζι ακούω σε, όσον τζιαι ποδκιαχωρίζω είντα λαλείς.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ό,τι ακούσεις, ό,τι σκεφτείς, ό,τι ρέξει που τον νουν σου νομίζεις πως το 'σιεις. Νομίζεις πως το υποφέρεις.
- ΒΑΘΘΟΥ Νομίζω!
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ναι νομίζεις. Εν η ιδέα σου.
- ΒΑΘΘΟΥ Μακάρι να 'ταν έτσι κόρη μου, όπως λαλείς.

- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Έβκαιννε τζιαι νάκκον έξω στο στενόν να κάθεσαι, τωρά π' άννοιξεν ο τζιαιρός. Άμα θωρείς τζιαι κανέναν πλάσμαν, ξιχάννεις τζιαι τα προβλήματα σου τζιαι τες αρρώσκιες σου.
- ΒΑΘΘΟΥ Είτε έξω είμαι, είτε μέσα, το ίδιον ένει. Όπου τζιαι να πάω εν ιβρίσκω παρηορκάν. Εν ιβρίσκω αμάνταν.
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Που την κουμέρα σου τη Χρυσάθθην εξίκοψες τέλεια πκιον; Γιατί εν πηαίννεις νάκκον ποτζεί;
- ΒΑΘΘΟΥ Εν άρρωστη τζιαι τζείνη. Σειρόττερα που λλόου μου. Είντα να πάω να κάμνω. Να κλαίει τζείνη που τη μιαν τζιαι εγιώ που την άλλην;
- ΑΝΤΙΓΟΝΗ Είνταν πόσιει; Εν σου λαλεί;
- ΒΑΘΘΟΥ Ό,τι ξέρεις εσου ξέρω τζιαι εγιώ. Πέρκι να 'κλεισε μήνας να δω τη Χρυσάθθην τζιαι να με δει.

ΣΚΗΝΗ 7

(Μουσική. Ακούονται κότες).

- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Είντα λαλείς εεε Πελοπίδα. Να σφάξουμεν τζιαι καμιά-
δκυο όρνιθες να πάρουμεν μιτά μας;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Μα πε μου είσαι με τα καλά σου ρε Χρυσάθθη; Να σφά-
ξουμεν όρνιθες να πάρουμεν μιτά μας πασ' στο πλοίον;
Πκοιος να τες μαιριέψει τζιαι πκοιος να τες παρασιονώ-
σει;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Ψημένες να τες πάρουμεν Πελοπίδα. Περιπαίζεις με;
Εθάρρες πως είμαι τέλεια του όρους; Πως δεν ιξέρω που
τον κόσμον μου;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Ρε Χρυσάθθη, πόσες φορές να σου το πω. Η κρουαζιέρα
πον να πάμεν εν ούλλα πκιερωμένα. Τζιαι το φαΐν μας
τζιαι το ποτό μας τζι ο ύπνος μας τζι οι μεταφορές μας.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Τζι αν δεν μας αρέσκουν τα φαγιά του πλοίου;
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Ούλλου του κόσμου αρέσκουν του. Εμείς εν να φανούμεν
μουσουτζιάρηες;
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Τέλος πάντων όμως. Λλία λουκάνικα, λλία χαλλούμια,
καμιά μπουγκάλαν ζιβανίαν εν να πάρουμεν μιτά μας,
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Άκου να σου πω, φάκκα. Βαρκούμαι να σου λαλώ τζιαι να
μου λαλείς.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Λαλώ να πκιάω τζιαι τζειν' το ραδιούϊν μας το μιτσίν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Είντα να το πκιάσεις. Φόασαι μέμπα τζιαι χάσεις τα καλά
νά της Κύπρου; Τους σκοτωμούς τζιαι τες ληστείες.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Όι, όι, όι.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Μιαν τζι είπαμεν να πάμεν ταξίδιν, τουλάχιστον να γλι-
τώσουμεν τζιαι που τούτα ούλλα. Τουλάχιστον να πνάσει
η τζιεφαλή μας.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Είπα να ακούμεν κανέναν τραούδιν Πελοπίδα. Είντα να
λαλούμεν μιαν εβτομάαν πασ' στο παμπόριν.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Τζιαι τραούδκια έσειε πασ' στο πλοίον τζιαι παιγνίδκια
τζιαι χορούς.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Μα χορούς πασ' στο πλοίον! Περιπαίζεις με;

- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Ολόκληρην ορχήστραν πο 'σει στο πλοίον ρε Χρυσάθθη. Βκιολιά τζιαι λαούτα τζιαι μπουζούκκια. Ο κόσμος καπαλιάζεται πκοιος εν να χορέψει περίτου.
- ΧΡΥΣΑΘΘΗ Φαίνεται μου, αν πκιω τζιαι καμιάν ε Πελοπίδα, εν να δώκω τζι εγιώ τον γυρόν μου τζι ανάθεμαν που να τα πάρει. Ξέρεις πόσον τζιαιρόν έσει να χορέψω; Που τον γάμον της αγγόνισσας μας της Ιφιγενούς.
- ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ Να χορέψεις ρε Χρυσάθθη καλό να μεν χορέψεις. Εν έναν καντάριν λίρες πον να δώκουμεν για να πάμεν.

